

CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE

Nu te teme!

„Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare” (Isaia 41:10)

Sunt multe versete, numite „versete de aur” și acesta este unul dintre ele. Există chiar și cărți despre „versetele de aur” și suntem îndemnați să le subliniem în Biblie, să le memorăm. Personal nu aș folosi acest termen de „versete de aur”. Mi se pare nedrept să facem astfel de delimitări în Cuvântul lui Dumnezeu. Faptul că anumite versete sunt mai des uzitate nu ne îndreptățește la astfel de epitete. Dar nu acesta este subiectul de meditație pe care vi-l propun.

Acest verset nu mi-a spus nimic la început. Ba chiar mă uitam cu dispreț la tabloul pe care era scris și pe care soțul meu mi-l făcuse cadou de ziua mea. Chiar dacă și acum consider poza din acel tablou – o femeie care privește un apus de soare pe malul mării – complet neinspirată, totuși el este așezat la loc de cinste în casa mea.

Și am scris acest verset chiar ca și mesaj de salut atunci când îmi deschid telefonul mobil.

Pentru că am nevoie să îl aud iar și iar și iar, tot timpul. Uit mult prea des promisiunile pe care Dumnezeu le are pentru mine, ca și copil al Său. Uit de multe ori că el este sprijinul meu, ca Lui trebuie să îi cer ajutorul în primul și în primul rând. Uit că El poate și că toate sunt în mâna Lui (de altfel epidosul cu mutarea bisericii noastre în centrul Sibiului, redat mai jos, este un exemplu elocvent).

Mă întreb de ce uit? Nici eu nu știu. Este un răspuns pe care încă îl caut. De cele mai multe ori prima reacție este „unde găesc ajutor”. Fie că avem în față o problemă administrativă sau de sănătate, prima reacție, de cele mai multe ori este aceea de a căuta pe cineva care să aibă o rudă/cunoștință/prieten, care să poată interveni.

Oare când vom învăța să fim complet credincioși și să încredințăm toate lucrurile în mâna Lui? Oare când vom învăța să Îi predăm cu adevărat viața noastră? Oare când vom avea deplină încredere în El?

CENTRUL CREȘTIN „TEMPLUL ÎNCHINĂRII”

Când citesc acest verset parcă aud o voce blândă, caldă, plină de iubire care îmi spune „nu te teme copilul meu. Eu sunt mereu alături de tine, nu te părăsesc niciodată. Nu te îngrijora pentru că eu veghez asupra ta, eu te călăuzesc, eu te sprijin, indiferent de situație și circumstanțe”.

O pace și o liniște imense, de nedescris îmi cuprind atunci inima și întreaga ființă, Îl simt aproape și știu că **POATE**. Văd că **POATE**.

Dar, eternul dar, trebuie să recunosc cu durere că următoarea încercare mai grea este un nou test pe care îl pic cu succes. Și vin și stau înaintea Domnului și îmi cer iertare și mă pocăiesc. Mă doare sufletul că iar mi-am dezamăgit Tatăl și iar m-am îndoit sau am ezitat ca El să fie primul spre care să îmi îndrept privirea.

Și tot ce vreau să învăț este să mă abandonez total și ireversibil în mâna Lui. Vreau ca pacea Lui să-mi lumineze viața. Vreau să nu mă mai tem!

REPERE DIN VIAȚA BISERICII

NOUȚĂȚI – EVENIMENT

Dumnezeu ne-a adus în inima Sibiului

Foarte pe scurt vă informam în urmă cu două săptămâni că Centrul Creștin „Templul Închinării” s-a mutat din Șelimbăr în Sibiu și nu oriunde ci într-o zonă centrală, la confluența unor mari bulevarde: Vasile Milea și Calea Dumbrăvii.

Totuși, nu v-am spus lucrul cel mai important: mutarea noastră este dovada cea mai palpabilă a faptului că voia lui Dumnezeu este suverană și, indiferent de circumstanțe transcende voia oamenilor.

Cu siguranță că nu vă spun un lucru nou și cred că cei mai mulți dintre voi au experimentat acest lucru și anume faptul că atunci când Dumnezeu are un plan, mai devreme sau mai târziu acesta se împlinește.

C.C.T.D. = ceea ce trebuia demonstrat

Și acum „ceea ce trebuia demonstrat” (sunt sigură că vă mai amintiți această expresie care ne-a chinuit în copilărie la matematică ☺). Mai avem o lună și Centrul Creștin „Templul Închinării” aniversează un an de la înființare. A trecut aproape un an de zile până când am ajuns acolo unde trebuia să fim de la început.

Iată povestea. Acum un an de zile, în vară, eram încă în perioada în care ne rugam Domnului pentru călăuzire și viziune în lucrarea la care ne chemase și găsisem spațiul de pe Calea Dumbrăvii în care ne-am mutat acum. Proprietarul însă nu a fost

CENTRUL CREȘTIN „TEMPLUL ÎNCHINĂRII”

dispus să aștepte încă o lună pentru ca noi să putem face acest pas și a închiriat spațiul în care trebuia să deschidem biserica. Am mers mai departe și Domnul ne-a călăuzit spre spațiul din Șelimbăr.

Au trecut lunile și se apropia iarna iar noi am început să ne îngrijorăm pentru cheltuielile care aveau să vină și care aproape dublau chiria, și ea considerabilă. Dar, brusc am primit un telefon: era proprietarul spațiului de pe Calea Dumbărvii care ne întreba dacă mai suntem interesați să facem acolo biserică. În plus chiria pe care o solicitată era extrem de mică, pentru un spațiu situat central. După ce ne-am dezmeticit am acceptat oferta imediat, deși locul respectiv nu arăta nici pe departe la fel de bine ca cel pe care aveam să îl părăsim și necesita multă muncă și investiții pentru renovare.

Un duș rece!

Dar puterea suverană a lui Dumnezeu avea să se arate ulterior. Un amănunt „neseemnificativ” în opinia proprietarului era faptul că una dintre camere era închiriată unui comerciant care vindea ziare iar pentru ca acesta să ajungă în camera respectivă trebuia să treacă prin tot spațiul nostru, lucru evident extrem de neplăcut.

Prima reacție, cea în firea noastră pământească, a fost aceea de a ne supăra și de a ne amără, mai ales că respectivul avea un contract pe termen nelimitat și ne-a spus foarte răspicat că dacă vrem să plece de acolo va trebui să-i plătim o sumă extrem de mare pentru o biserică mică cum suntem noi. În plus anunțasem proprietarul spațiului din Șelimbăr că aveam să ne mutăm.

Bineînțeles că ne-am lăsat pătrunși de această frustrare și ne gândeam cum să facem pentru a putea primi întreg spațiul. Soluția, pe care o predicăm tot timpul, dar uneori uităm să o aplicăm în viața noastră a fost simplă: rugăciunea. Și să nu credeți că ne-am rugat pentru ca omul să dea faliment sau să pățească ceva rău. Pur și simplu ne-am smerit și am spus lucrul cel mai simplu pe care Dumnezeu îl așteaptă de la noi: „Facă-se voia Ta!”.

Și așa a fost. După o săptămână, omul a venit brusc la noi și ne-a spus: „în două zile plec de aici; anunțați-l pe proprietar”. Nu ne-a venit să credem. Și atunci am venit în fața Domnului și ne-am cerut iertare. Ne-am cerut iertare pentru că am fost atât de slabi, atât de necredincioși, atât de ancorați în frământările minții noastre, încât în loc să ne încredințăm în mâna Domnului ne-am încrezut în „mușchii” noștri.

Oare nu era atât de evident că dacă Domnul ne pregătise acel loc, dacă ne dovedise că după aproape un an am ajuns unde trebuia să fim de la început, avea să se îngrijească de tot ce era nevoie pentru ca biserica să funcționeze în condiții bune?

Și acest lucru se întâmplă de multe ori în viața de zi cu zi. În momentul în care ne predăm Domnului îi spunem „Doamne Isuse ne încredințăm viața în mâna Ta!”. Dar o facem oare cu adevărat? Oare nu ne lăsăm de atâtea și atâtea ori copleșiți de probleme, uitând că avem un Dumnezeu atoatețitor? Oare când dăm de greu nu încercăm să rezolvăm lucrurile prin propriile noastre puteri, uitând că nu trebuie să spunem decât

CENTRUL CREȘTIN „TEMPLUL ÎNCHINĂRII”

„Doamne, ajut-mă!” și Dumnezeu, în imensa lui dragoste pentru noi, ca un Tată iubitor, ne sare în ajutor?

Pentru noi aceasta a fost o lecție binemeritată, un duș rece, care ne-a adus cu picioarele pe pământ și care ne-a demonstrat (dacă mai era cazul...) că Dumnezeu nostru este Dumnezeu Dumnezeilor, Regele Regilor, Împăratul Împăraților, cel care ține în palme tot universul, care POATE și că, mai devreme sau mai târziu orice genunchi se pleacă în fața lui.

„Surprizele” nu s-au terminat

Credeți că „surprizele” se termină aici? Nici pe departe. Credeți că Dumnezeu lucrează la întâmplare? Greșit. Planul lui cu viața noastră este atât de bine trasat, chiar din pântecel mamei...

Încă de la început, am afirmat că nu vrem ca prin înființarea aceste biserici să facem un schimb de membri cu celelalte biserici evanghelice, ci dorim să câștigăm noi suflete pentru Hristos. Și când îți dorești ceva Dumnezeu îți dă ☺

Pentru că tot voiam noi evanghelizare iar în rugăciunile noastre îi ceream Domnului să aducă la mântuire sufletele pierdute, Tatăl nostru, ne-a oferit această oportunitate și ne-a dat de lucru cu vârf și îndesat. Nici măcar nu trebuie să ieșim în stradă pentru a găsi aceste suflete pierdute. Vin ele la noi, sau mai bine zis trec prin fața bisericii (deocamdată).

Lipit de biserica noastră este un chioșc, mic și întunecat care vinde atât de celebrele azi plante etnobotanice. Iar tinerii care vin zi de zi să cumpere aceste droguri, (pentru că asta sunt, de fapt aceste „plante”) trec prin fața bisericii pentru a ajunge la chioșcul respectiv. Suntem, practic, ultimul „obstacol” în calea „fericirii” lor. Sau ne propunem să devenim.

Este tragic să vedem atâția tineri care zi de zi își cheltuie banii și energia cu astfel de lucruri nocive. Știm că nu va fi ușor, dar cu siguranță Dumnezeu nu ne-a dus acolo pentru a cumpăra bețișoare aromate de la chioșcul de lângă noi. Dumnezeu vrea acele suflete pierdute înapoi! Și suntem onorați că noi putem fi uneltele Lui în această luptă. Pentru că va fi o luptă cu siguranță. Dar, indiferent de circumstanțe noi știm care sunt promisiunile lui Dumnezeu: El nu ne părăsește niciodată ci ne ghidează întotdeauna iar împreună cu El suntem mai mult decât biruitori.

Și rugăciunea noastră pentru proprietarii acelu chioșc, care și ei sunt tineri, de vârsta noastră, nu este să intre în faliment. Ne rugăm pentru mântuirea lor și pentru a-și transforma afacerea, de ce nu, într-o librărie creștină.

Conferința Balcanică a MFE

Pastorul bisericii noastre va participa la sfârșitul acestei luni la Conferința Balcanică a Ministers Fellowship Europe – părtășia pastorilor și a liderilor la care Centrul Creștin „Templul Închinării” este membră.

CENTRUL CREȘTIN „TEMPLUL ÎNCHINĂRII”

Conferința va fi găzduită de biserica din Salonic, Grecia și va reuni, ca în fiecare an, reprezentanții țărilor balcanice. Din România participă, pentru prima dată în calitate de membri și reprezentanții Bisericii „Punctul Central” din Deva.

Părtășia la nivelul liderilor este la fel de importantă ca și părtășia dintre membrii unei biserici. Ea asigură unitatea și coeziunea de care trupul lui Hristos are nevoie.

Să-i purtăm în rugăciunile noastre pe cei care participă la Conferință.

PROGRAMUL BISERICII

Vineri ora 18.00 seară de rugăciune

Rugăciunea rămâne, în continuare, esențială în viața Bisericii noastre. Vineri seara vă așteptăm să ne închinăm Domnului în rugăciune, să petrecem un timp binecuvântat în prezența Tatălui nostru.

Gândește-te pentru câte lucruri trebuie să îți mulțumești!

Pentru că te trezești în fiecare dimineață și te dai jos din pat singur, fără ajutor – mulți nu o fac.

Pentru că ai cel puțin o bucată de pâine și o cana de apă la dispoziție – mii de oameni din Africa mor zilnic de foame.

Pentru că ai o întreagă garderobă la dispoziție – mulți au o singură pereche de pantaloni și de încălțări.

Pentru că ai lângă tine familia sau prietenii care te iubesc – mulți sunt singuri și nu au cine să le spună o vorbă bună sau să îi mângâie.

Pentru că trăiești într-o țară în care te poți închina liber – mulți nu au acest drept ci sunt obligați să trăiască după o religie anume.

.....
Pentru că Dumnezeu te iubește și te ocrotește – cei mai mulți trăiesc încă în întuneric.

Nu-i așa că nu ne ajung doar cee două ore de rugăciune dintr-o vineri seara pentru a-i putea mulțumi lui Dumnezeu pentru dragostea și bunătatea cu care ne înconjoară?

Vă așteptăm în fiecare vineri, începând cu ora 18.00 la seara de rugăciune!

Duminică ora 10.00 slujba săptămânală

Duminica de la ora 10.00 vă așteptăm pentru două ore în care să ne bucurăm împreună în prezența Domnului. Laudă și închinare, rugăciune, mărturie, predicarea Cuvântului, dar niciodată la fel.

CENTRUL CREȘTIN „TEMPLUL ÎNCHINĂRII”

Lucrul de care ne ferim este rutina și de aceea programul nu îl facem noi ci Dumnezeu, prin Duhul Sfânt. Îl lăsăm pe El să lucreze. Și aceasta nu doar la modul declarativ, ci și faptic. Nu suntem cu ochii pe ceas și în nici un caz nu avem un program strict de laudă și închinare, rugăciune, predică. Și asta pentru că (cel puțin noi, cei de la Templul Închinării) nu-i putem spune Duhului Sfânt „cele 5 sau 10 minute alocate pentru rugăciune s-au terminat și nu ne mai încadrăm cu predica”.

Așadar slujba începe la 10.00.

Duminică ora 18.00 ne prezentăm

Duminica de la ora 18.00 puteți să ne cunoașteți mai bine: cine suntem, ce credem. Duminica seara organizăm lecțiuni – discuții libere cu cei care doresc să devină membrii ai bisericii noastre despre principiile vieții bisericești. Temele: pocăința, loialitatea, botezul în apă, botezul cu Duhul Sfânt, ucenicizarea etc.

Vă așteptăm să aprofundăm împreună aceste lucruri, în așa fel încât temelia noastră în Domnul să fie una solidă.